

“Ο Αναστημένος Χριστός είναι το φως, που έρχεται στις ψυχές των ανθρώπων”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η Ιερά Πανήγυρη της Παναγίας Ζωοδόχου Πηγής τελέστηκε στο ομώνυμο εκκλησάκι στο Λόφο της Γορίτσας, το Σαββατοκύριακο 23 και 24 Μαΐου εξ' αναβολής. Τα μέτρα τηρήθηκαν στο ακέραιο ενώ πολλοί προσκυνητές παρευρέθηκαν στον Ιερό Ναό όπου είχε μεταφερθεί από την παραμονή της εορτής, και σύμφωνα με την παράδοση του εορτασμού, η Ιερά και Θαυματουργή Εικόνα της Ζωοδόχου Πηγής, η οποία φυλάσσεται στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου Άνω Βόλου και τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός προεξάρχοντας του Αρχιμ.

Δαμασκηνού Κιαμέτη, Πρωτοσυγκέλλου, ο οποίος κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Ανήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου. Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην Ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού και επισήμανε την πνευματική τύφλωση των Φαρισαίων, που δεν τους επέτρεψε να δουν το θαύμα και να δοξάσουν τον Θεό.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι: «ο Αναστημένος Χριστός είναι το φως, που έρχεται στις ψυχές των ανθρώπων. Μάς διδάσκει πόση αξία έχει ν' ανοίξουμε τα μάτια της ψυχής μας, τα οποία συχνά παραμένουν κλειστά. Αλήθεια, πού είναι η πίστη μας, πού είναι η εμπιστοσύνη μας, πού είναι το βίωμα του θαύματος; Ιδιαίτερα τούτον τον καιρό, δώσαμε αγώνα μεγάλο, προκειμένου να μιλήσουμε για το θαύμα που βιώνουμε οι πιστοί, σε κάθε Θεία Λειτουργία, που συντελείται πάνω στην Αγία Τράπεζα. Αυτό το θαύμα βιώνεται μόνο με τα μάτια της ψυχής και την καρδιά. Ποτέ με την λογική και τα φυσικά μας μάτια. Αυτή είναι η πίστη και η εμπειρία μας, που καταθέσαμε όλον αυτόν τον καιρό, γνωρίζοντας πώς λειτουργεί το θαύμα στην ψυχή και στο σώμα μας, που δεν βλάπτεται ποτέ, γιατί κοινωνούμε τον ίδιο τον Χριστό. Οι άνθρωποι του ορθολογισμού δεν μπορούν να δεχτούν αυτή την πίστη, γιατί προτάσσουν άλλα πράγματα στην ζωή τους και δεν μπορούν να ανοίξουν τα μάτια της ψυχής τους πέρα από το κτιστό, σ' αυτό που ολοκληρώνει τον άνθρωπο. Όμως, αυτό συνέβαινε πάντοτε, γι' αυτό δεν πρέπει να τρομοκρατούμεθα, ούτε να μεμψιμοιρούμε. Αυτό που μας πρέπει, τους Χριστιανούς, είναι να δείξουμε με την ζωή μας τον Χριστό στους άλλους. Σε εμάς περιμένει ο κόσμος να δει τον Χριστό, στον τρόπο της ζωής μας, στην στάση μας απέναντί του. Αλήθεια, πόσες φορές παρουσιάζουμε έναν δικό μας, παραποιημένο, Χριστό, με φανατισμό, με ζηλωτισμό, που κρίνει και κατακρίνει, ενώ Εκείνος δεν ήρθε για να κρίνει, αλλά για να σώσει τον κόσμο. Από την άλλη, είμαστε έτοιμοι να δούμε στα πρόσωπα των άλλων τον ίδιο τον Χριστό και Αυτόν να υπηρετήσουμε, να του δώσουμε αγάπη και παρηγοριά, να θυσιάσουμε τον εαυτό μας για εκείνον;...».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «πρέπει να δοξάζουμε τον Χριστό, γιατί μπορούμε να βλέπουμε την αρμονία του σύμπαντος, την ομορφιά της φύσης, αλλά δεν την αναγνωρίζουμε ως δώρο Θεού, αλλά την θεωρούμε κτήμα μας. Είμαστε διαχειριστές της πλάσης, που ο Θεός μας δώρισε, όχι εξουσιαστές... Γι' αυτό, να παρακαλέσουμε την Παναγία Μητέρα μας να κρατά ανοικτά όχι μόνο τα σωματικά μας μάτια, αλλά και τα μάτια της ψυχής μας, που είναι το σπουδαιότερο δώρο το Θεού. Από εμάς εξαρτάται να παραμείνουμε αυτό που ο Θεός ζητεί. Για τους άλλους χρηστοί, αγαθοί, άνθρωποι θυσίας και

προσφοράς και στα πρόσωπα των άλλων να βρούμε τον Χριστό και να Τον δοξάζουμε για το πλήθος των ευεργεσιών Του».

